

Beste Cantate zangers,

Het zou beginnen met een mooie en indrukwekkende solo van Alina.
Met als afsluiting een dodenmis voor de levenden. Hoe toepasselijk zou dat zijn geweest.

Vandaag is het de dag, dat ons concert: **drie eeuwen
vrijheid** gepresenteerd zou worden.

De afgelopen weken zouden jullie op een studiedag, zelf thuis en in clubjes nog hard hebben gerepeteerd. Ook nu drong bij die en gene de twijfel zich op of we er wel klaar voor waren en of die lastige passages er nu echt goed uit zouden komen. Gisteren zouden jullie op de generale repetitie - als aangekondigd - geschrokken zijn van de orkestbegeleiding bij Poulenc omdat het lastig is je eigen ritme te houden en de begeleiding nou niet echt ondersteunend is. Tegelijk zouden jullie van de solisten genoten hebben en ja, vanwege tijdgebrek nog niet de solo van Alina hebben gehoord. Maar vandaag zou je dat wel hebben gehoord hoor!

Wat ook de nodige inspanning heeft gekost is de kaartverkoop. Ook niet nieuw natuurlijk, maar ook hier hebben jullie het - dankzij een eindsprint - weer goed voor elkaar kunnen krijgen: we hebben ruim het benodigde aantal kaarten kunnen verkopen. De - ook traditiegetrouw moeizaam verlopen - generale liet tussen de regels door wel blijken, dat de norske Beethoven vandaag een glimlach op zijn gezicht zou krijgen, dat Poulenc heerlijk op z'n wolkje zou meebewegen en dat Forrest natte ogen zou krijgen van de sfeer en emotie die jullie, sommige ook met natte ogen, zouden hebben neergezet. En het publiek? Dat snifte in gezamenlijk ritme mee.

Eerst Beethoven. Wat een heerlijk stuk. Het verstilde begin van de piano, het voorzichtig bijvoegen van orkest, met dan de solisten en het koor en uiteindelijk het grote orkest tot een explosie van vreugde en vrijheid: "Wenn sich Lieb und Kraft vermählen, lohnt dei Menschen Götter Gunst! Applaus! Die Alina toch

Dan wordt het daarna wel een dingetje. Pascal is er niet. Hè? Wat? Een concert zonder Pascal? ja, joh hij kon effe niet komen. O? Hoezo? :-)

Het changement verliep prima. Iets te lang, maar dat was net even genoeg voor de dirigent om weer even op adem te komen Die man had al zo'n drukke week achter de rug . . . We zouden met spanning maar ik vermoed tegelijk met veel plezier aan Poulenc zijn begonnen. Het is geen Mattheus, het is een leuk stuk muziek in de stijl van GLORIA!! Wat een prachtige sopraan !!! (en ze kon nog mooi zingen ook) Het stuk lijkt korter dan bij het instuderen want:

Ineens is het dan pauze 😊

We kennen natuurlijk inmiddels de foyers van het Zuiderstrandtheater van de JP en ook de gangetjes hoe we moeten lopen. Toch liepen er een paar verkeerd vermoed ik zo . . . Altijd leuk. Iedereen kon even verpozen tussen de . . . en iets drinken, iets plassen en even oprispen totdat er weer de gebruikelijke oproep volgde om in een zelfde opstelling te gaan staan. Nou ja, iets andere opstelling, want er waren wat projectzangers die heel graag dit stuk mee wilden zingen (omdat ze het al eens hadden uitgevoerd). Het publiek zou ook weer plaats nemen (gaan we gemakshalve even vanuit). De een met spierpijn in de armen vanwege het voordringen bij de bar, de ander nog met buikkrampen omdat de rij voor het toilet te lang was en weer een ander nog na-boerend van de Cola die hij beter niet had kunnen nemen.

Iedereen zit. Zowel op het podium als in de zaal. Het orkest heeft gestemd en de technici van de video zitten met de vinger op de startknop. Klaar om te beginnen, want ja, na de pauze zou het indrukwekkende stuk worden begeleid met indrukwekkende foto's en video's. Ter versterking van het verhaal. Toen konden we

beginnen. Nee, we konden toen **niet** beginnen want er was geen dirigent. Wat duurt dat weer, hè? Wat is er aan de hand? Het kleinkind was al geboren, Baudet was weg en weer terug, en het dagelijkse bericht van het RIVM was al doorgelopen: het gaat goed met Nederland. 16.983.429 geteste Nederlanders zonder besmetting. Dus waar was het wachten op? Natuurlijk hij kreeg zijn vestje weer niet aan. Nu maar hopen, dat die bretels het **wel** houden

De dirigent zou zijn stokje heffen en dan gingen we van start. Het orkest zou doorleefd spelen, het koor zou hemels zingen, de solisten stegen boven het podium uit en raakten bijna de prachtige beelden op het doek. Iedereen zou alles even vergeten. Er zou niet worden gedacht aan affaires (welke dan ook) politici (welke dan ook) en Pieten (welke kleur dan ook): alles richtte zich op de echte, naakte, ware kern van alles: de liefde. De liefde van Hogerhand en de liefde van mensen onderling als hoop voor een goede toekomst die wij blijkbaar allemaal zelf in de hand hebben. Dit alles zou mogelijk worden gemaakt door de heer Forrest met zijn Requiem for the living.

De laatste klanken stierven weg en het zou muisstil blijven (**doodstil** kan niet bij een requiem for the **living** .).

En dan zou het Zuiderstrand theater als winnaar uit de bus komen. Niets was zo groots en intens als wat daar gebeurde. Daar kon geen vreugdevuur tegenop, geen illegaal dansfeest of boerenprotest en daar was de binnenstad tijdens Black Friday maar een kleuterklas bij. Een enorme ontlading bij echt iedereen. Publiek in extase, koor opgelucht en ja, het dak zou eraf gaan. Wat de directie van het theater betreft iets te vroeg want het zou pas in november 2021 gaan sluiten en niet nu. Al met al, Corda had weer iets neergezet.

Zo **had** het dus kunnen gaan. Vandaag een lege zondag, geen inspannend concert, het enige inspannende is het met enige inspanning schrijven over een concert dat niet plaats vond. **Wat ontzettend jammer, het ging niet door.**

Wat ontzettend fijn, dat ons dit nog te wachten staat! Jeetje, en als je al zoveel van tevoren weet, dan kan het alleen nog maar mooier worden. We hebben straks met elkaar een sabbatical gehad. Laten we alles van de laatste maanden omzetten in positieve energie om in het nieuwe jaar, als we weer van start gaan, met elkaar te vlammen. Niet om te winnen, niet om prestaties te leveren, maar gewoon om samen datgene te doen, wat wij samen zo graag doen en waar we gewoon goed in zijn!

**Blijf - op afstand - dicht bij elkaar,
Houd moed en blijf gezond!**

Hartelijke groet,
Hans.